



# KARANG-SZÓ



**A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és  
a bokrosi Szent László templom híveinek lapja**

*XX. évfolyam, 3. (71.) szám, 2023. Karácsony*

## A LAKOMA

*„A mennyek országa hasonlít a királyhoz, aki menyegzőt rendezett a fiának. Elküldte szolgáit, hogy szóljanak a meghívottaknak, jöjjenek a menyegzőre...” (Mt 22, 3)*

Egy jó lakoma, vacsora, vonzó lehet az ember számára, aki a mindennapi fáradalmak után szeretne egy kicsit ellazulni, jól érezni magát, megpihenni szeretett családtagjai, barátai, ismerősei társaságában. Az ember vágyik erre az együttlétre, a szeretetben megélt közösségi lakomára, ahol az emberek egymás társaságának örülve megsimogatják a résztvevők lelkét.

A vágy megvan az emberben. Amikor azonban megérkezik a meghívás, aktuálissá válik a vágyott esemény átélése, akkor előfordul, hogy talál a meghívott valamilyen kifogást, amellyel igazolja távolmaradását. „Én egy másik Messiásra vártam.” Én nem tudok azonosulni azokkal, akik erre a lakomára menni készülnek. Nekem jó ugyan ez a Messiás, de nehezen tudom elfogadni, hogy másokat is szeret, akik másnyelven, mint amilyen ÉN is vagyok.

Pedig milyen elegánsan, csodálatosan, szeretetből terít Isten. Semmit nem sajnál! Isteni szíve minden szeretetével vár mindenkit, miként egy édesanya, nagymama várja a gyermekeket, unokákat, a nagy családot, és hosszú évek tapasztalatát, önzetlen szeretetét szerényen bemutatva, vár, mert adni akar. Karácsonykor Isten nem akárhová hív: egy uralkodói menyegzős lakoma részeseivé kíván tenni bennünket: engem, téged, a pogányt, a zsidót, a magyart... A kérdés csak az, hogy engem valóban Isten meghívása



érdekel-e, vagy kisajátítani akarom a Jóistent? Talán nem szeretném ott látni a szomszédomat, akit nem igazán kedvelek, mert nem értek egyet vele? Pedig ez a vacsora Isten ajándéka, a hívás mindenkinek szól. Ez a lakoma testvérré akar kovácsolni a másikkal. Ezen a vacsorán nem járhatunk külön utakon, nem kerülhetjük egymást, nem mehetünk el egymás mellett lehajtott fővel, mint akik nem ismerik egymást. Amikor Jézus lakomájára, a karácsonyra készülünk, előfordul az, hogy megteremtjük a karácsony hangulatát a lakomára, kiválasztjuk a megfelelő ruhát, izgalommal készülünk a nagy eseményre, megígérjük, hogy ott leszünk, de aztán az alkalom adásával mégsem jelenünk meg. Felmerül bennünk a kérdés: Egyáltalán a király miért hívott meg másokat? Jobban örültem volna, ha csak engem hív meg, csak a hozzám hasonlókkal törődik, csak az én családomnak rendez vacsorát. Én igazán szeretem a királyt, jó ember vagyok, méltó a meghívására, méltó a szeretetére, a figyelmére.

Ez a lakoma a király lakomája, aki a fiának rendezte a menyegzőt. „Elküldte szolgáit, hogy szóljanak a meghívottaknak, jöjjenek a menyegzőre! Azok nem akartak jönni.” (Mt 22, 3)

Jézus eljövetele nem más, mint a leggazdagabb, legelegánsabb, legszebb, legméltóbb, legszeretetteljesebb lakomára való meghívás. Együtt örülni a Királlyal, együtt örülni a Fiával és egymással, mint testvérekkel.

Menjek el erre az isteni lakomára? Én inkább veszek egy szép fenyőfát, készítek szép adventi koszorút, felveszek egy szép menyegzős ruhát, tiszta cipőt, és egyedül szeretném látni a Királyt, itthon! Vajon érdek-e engem Isten legnagyobb ajándéka? A lakoma, a gyermek, az

utánozhatatlan szeretet, vagy inkább mérlegelek, számolgotok, találok jobbat, találok jobb társaságot?

Akarunk-e igazán menni, hallgatni Isten hívó szavára, együtt lenni a szeretetben, közösségben? Menni a jászolhoz, a lakomára, a Királyhoz... Éhezünk-e az igazi szeretetre, arra a Szeretetre, Akit Isten maga küldött a földre? Vagy csak szóban vágyjuk a meghívást, az együttléte, csak felöltözünk, díszítünk, de távol maradunk a valódi meghívástól, lelkünk díszbe öltöztetése már elmarad...

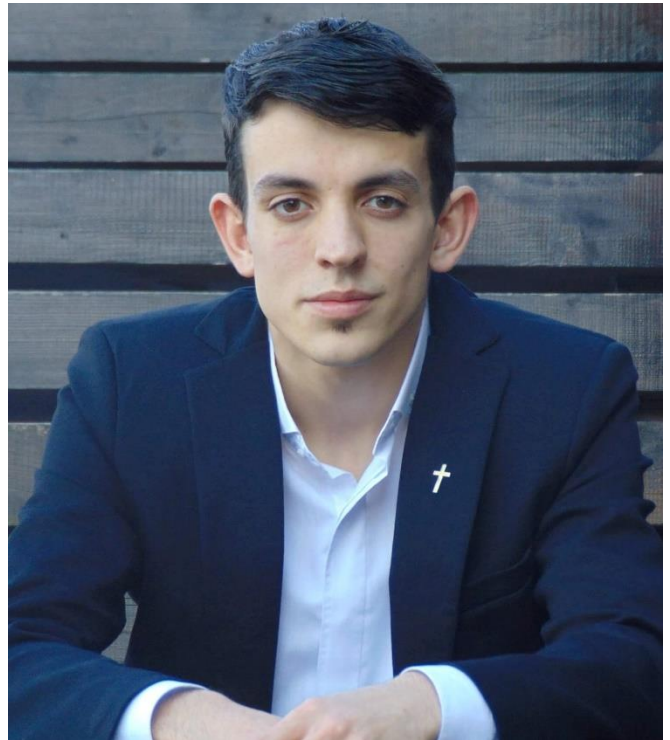
Isten zenészeket is rendelt erre a lakomára. Ott vannak az angyalok, akik éneklik: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarátú embereknek”. És énekel a menny, a föld, a hold, a sötétséget eloszló csillag fényessége, a pásztorok, a bölcsek, az állatok, az égbolt, Betlehem, a Világ. És én? *dr. Tópsi Bálint plébános*



## GÁLL SZABOLCS DIAKÓNUS BEMUTAKOZÁSA

*Pappá szentelése előtti gyakorlati idejét városunk templomaiban töltő Gáll Szabolcs diakónust kértük fel, hogy eddigi életútjáról, a papi hivatásról és terveiről szóljon olvasóinknak.*

A Csíkszentmártoni (Erdély-Székelyföld) egyházközségből származom. 1999-ben születtem. Általános iskolát szülőfalumban, a Tivai Nagy Imre Szakközépiskolában végeztem. VIII. osztályt elvégezve, tanulmányaimat a gyulafehérvári Gróf Majláth Gusztáv Károly Teológiai Liceumban folytattam. Ezt sokan úgy ismerik, mint kántoriskola, vagy épp kisszeminárium. Itt már jobban elmélyült bennem a papi hivatás, köszönhetően a tantárgyaknak, amelynek nagy része a teológiához kapcsolódik. Egy fiú bentlakásos iskoláról van szó, ahol a nevelőink papok, és a tanáraink lelkiismeretes keresztény emberek. „Kis katonasággal” is szokták azonosítani, hisz eleinte úgy tűnik annak, aki belép oda. Hozzá kellett szokni a napi programhoz, a munkákhoz (takarítás, szüretelés, kapálás, felszolgálás...), s sokszor küzdöttünk honvágygal is, ugyanis csak nagyobb ünnepekre kaptunk szünetet, amikor hazautazhattunk. Miután sikeresen leérettségiztem, a szegedi Szent Gellért Szemináriumba felvételiztem, és a Gál Ferenc Egyetemen kezdtem el a teológiai tanulmányaimat.



*„Közel van hozzád a tanítás, ajkaidon és szívedben, tudniillik a hit tanítása, amit hirdetünk.” Róm 10,8  
(Diakónusi jelmondat)*

Amikor legelőször „hallottam a hívó szót”, még csak második osztályos voltam. Abban az évben volt nálunk plébános váltás. Az új pap beköszönő miséjében elmesélte hivatástörténetét, hogy Őt hogy hívta el az Úr. Én akkor még a padokban ültem, és onnan - nemcsak hallgattam - valami a beszédéből engem is megérintett. Most már pontosan nem tudom, de ez időtájt azt álmodtam, hogy a templomban én tartom a szentmisét, sőt még körmenet is volt. Reggel mikor felébredtem, akkor fogalmazódott meg bennem, hogy pap akarok lenni. Ahogy az évek teltek, megerősödött bennem a hivatástudat, és le is tisztult. Ugyanis rájöttem, hogy nem én a saját akaratomból akarok pap lenni, hanem a HÍVÓ szóra mondtam igent. Elfogadtam a Jóisten tervét velem kapcsolatban, hogy az Ő és magyar népem szolgálatában áldozóapként tevékenykedjek.

A papi szolgálatnak a nagyszerűsége abból adódik, hogy Krisztus annak előképe, hozzá való hasonlóságunkban egybe nővünk Vele. „Sorsa sorsunk, terve tervünk, élete életünk.”

Vagyis a pap saját életével jeleníti meg Krisztust. Sokszor mondták a szemináriumban, hogy a hívek olyannak látják az Istent, amilyen a papjuk. Épp ezért Krisztus küldötte nem lehet puszkapor, amely hirtelen robban és pusztít, hanem KOVÁSZ kell, hogy legyen az emberek között, amely lassan hat, átjár és érlel.



**KARÁCSONY KÖZELÍT...**

*„Künn a fagy közelít.  
Öröm, gond közelít.  
Karácsony közelít.  
A hegyek hátait,  
fenyőfák sátrait  
ünnepre meszelik.”*  
Babits Mihály

Hogy fehér karácsonyunk lesz-e, minden évben kérdés. És egyre ritkábban adatik meg... De hogy öröm és gond közelít az ünnep alkalmával, az valóság. Öröm, ha a családok összejönnek, s ha valóban a szeretet ünnepe a Szenteste. Gond, hogy jut-e mindenkinek meleg lakás, ünnepi étel az asztalra, az egyre nehezebb körülmények miatt. Sokunkat aggaszt az is, hogy a világban mindenféle súlyos gondok vannak. Rosszindulat, gonoszság. Háború, betegség, halál...

A legnagyobb probléma talán az, hogy valóban összejönnek-e a családtagok? Minap láttam egy amerikai filmet: „Mindenkinek megvan”. Egy özvegyemberről szól, akitől távoli városokban élnek gyermekei. Mindenki „megvan”; de ő a felesége halála után rendkívül magányos. Nincs családi közösség, szeretetteli együttlét, még a nagy ünnepeken sem. Bizony, ez sokunknak ismerős probléma. Különösen azoknak, akiknek nemhogy négy, de egy gyermekük sincs. Azok nem is tudják, örüljenek-e az ünnepnek. Az elmagányosodás korunk világának jellemzője lett.

A korfa korábban olyan volt, mint a karácsonyfa. Most egy feje tetejére állított csonka gúla lesz. Kevés gyerek, sok idős ember. A sok felhalmozott anyagi értéket szinte nincs kinek adni, s így nem ér semmit. Boldog az a keresztény család, ahol egyáltalán tudják, hogy mit is ünneplünk karácsonykor! Ahol mindig van kivel ünnepelni: a megszülető Gyermekekkel, aki a világ megváltója lesz. Nem teológiai fejtegetésekbe bocsátkozunk most, csupán megállapítjuk, hogy számunkra ez azt jelenti: szeretni és szeretve lenni. Hiszen Isten maga a szeretet. Ezt tanítja keresztény hitünk. Ha eszerint élünk, Istent embertársainkon keresztül kell szerelnünk. „Ha nem szereted azt, akit láatsz, hogyan szeretheted Istent, akit nem láatsz?”

De milyen nehéz, ha nincs kit szeretni. Nehéz társra találni. Elköteleződésre hajlamos férfival és nővel találkozni, akivel családot alkothatunk. Akivel vállalhatunk gyereket, s tovább vihetjük a hagyományt is. A boldog ünnepi készülődést! A közös karácsonyfa-díszítést, a gyermeki várakozást a Jézuska csengetésére, a

közösen énekelt „Mennyből az angyal”-t... Ilyenkor szinte mindig érzem édesanyám, nővérem ölelését... A négy alma illatát a fa alatt, ami Nagyanyóra emlékeztet...

Milyen nehéz is szembe menni a mai kor mindent anyagiakban megragadó szemléletével! A drága és fölösleges ajándék-hajszolással, a túlzásba vitt gyermek-központúsággal, amellyel csak elrontjuk utódainkat: mindent megkap gyermekként, s annál keservesebb megtapasztalnia később, hogy a világban nem ő a központ. Milyen nehéz minőségi időt adni szeretteinknek, a legnagyobb ajándékként!



Igaz, hitünk kemény próba elé állít: szeretni azokat is, akik ezt nem viszonzják. Valóban nehéz feladat; igazán csak a szentek képesek rá. De mindnyájunknak meg kell a dologgal próbálkoznunk: barátságosnak lenni a barátságtalan szomszédokkal, a lekezelő főnökkel, a hivalkodó gazdag ismerőssel, a türelmetlen hivatalnokokkal. Családtagjainkkal, akik olykor csupa jó szándékkal mindenbe beleszólnak. Baráttal, barátnővel, aki mindent jobban tud... S csak a magáét mondja, nem is kíváncsi arra, te mit akarsz mondani... Nem könnyű aprópénzre váltani Szent János nagyon egyszerű szavait: „Fiacskáim, szeressétek egymást”!

Korunk embere mindent racionálisan közelít meg. Mi a jó nekem? Én döntöm el... Még a vallási kérdéseket is. Persze, csak hiszi, hogy a döntései saját magától függenek, mert olyan mértékben befolyásolva van már a technikai eszközökön keresztül áramló reklámoktól, eszméktől. Válogatnak az emberek a felekezetek, vallások között, hogy melyik „szimpatikusabb”.

Sokszor éppen amiatt fordulnak keleti vagy egzotikus vallások felé, mert igényüket – ami mégiscsak van! – az jobban kielégíti, hogy érzelmre, misztikus élményre is szükségük van. Tulajdonképpen ezért adódik, hogy a nagyobb ünnepeken kicsit tömöttebbek a katolikus templomok padsorai is. A gyönyörű liturgia, a szépséges dallamok, a fények magukkal ragadják

még a kevésbé gyakorló keresztényeket is. De ha csak szolgáltatásként fogja fel a mai ember az egyházi tevékenységet, akkor szembesülnie kell a ténnyel, hogy egyre kevesebb lesz a „szolgáltató”. Papjaink előregszenek, kevés az utánpótlás. Kiből is lenne, ha a padosorokban többnyire csak idősek vannak. Kevesen tudják továbbadni a következő generációknak hitvilágukat, hagyományaikat. Kevés gyerekből kevesebb a hivatás. Már ha a gyerekeket kicsi koruktól kezdve valóban sikerül megismertetni a közösséghez tartozás élményével, és meggyőzni, hogy gyönyörű feladat az evangélium terjesztése, szolgálata. A megoldást nem kívülről kell várnunk, hanem magunknak kell megpróbálni megújulni. Mi vagyunk az Egyház! Ehhez természetesen a hagyomány és modernség ötvözetére van szükség magában az intézményes egyházban is.

Szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hogy itt, a Szent József egyházközösségünkben, oly sokszor megtapasztaljuk a közösség élményét. Hiszen a keresztény ember eleve közösségi kell, hogy legyen; senki nem megy egyedül, lifttel a mennyországba. Jó dolog összejönni a szentmisén, a különböző alkalmakon. Jó dolog az ünnepre készülni... Jó dolog egymásra nézni, a közös ének hangjain felemelni a szívünket. Alig várom az adventi gyertyák fellobbanását. A negyediket különösen, amely a születés éjjelét előzi majd meg. Boldog karácsonyt mindenkinek! *dr. Botos Katalin*



## FERENCES CSALÁDI NAP

*A hagyományoknak megfelelően, idén is megrendezésre került október 1-jén, vasárnap a Csongrádi Ferences Hagymányokért Egyesület családi napja.*

A rendezvény szentmisével kezdődött a Szent József-templomban, összekötve az őszi terményáldással. A szentmisét követően előadásokat hallgathattak meg az érdeklődők a templomkertben: Malik Erzsébet és Révész József a Szent József-templom ereklyéiről beszéltek a hallgatóságnak, Szabó Klára és Szabó Gábor keresztény témájú versekkel örvendeztetett meg bennünket, dr. Závogyi Zsuzsanna pedig az ez év október 1-jétől bevezetett orvosi ügyeleti ellátások változásairól tájékoztatta a jelenlévőket. Az előadások között Pozsárné Badár Ágnes tartott atmoszferikus tornát a hallgatóságnak.

A délelőtti folyamán, az előadások alatt, a gyerekek kézműves foglalkozásokon vehettek részt, melyben a Piroskavárosi Általános Iskola

tanárai és az 553. Szent Imre herceg cserkészcsapat tagjai segítettek. A Magyar Vöröskereszt képviselője segítségével életmentési gyakorlatot lehetett szerezni. A Csongrádi Egészségfejlesztési Iroda dolgozói által szervezett egészségügyi szűrésen vehetett részt mindenki, aki kíváncsi volt a saját egészségügyi állapotára.



A délelőtti programot közös bográcsos ebéd zárta: a főszakácsok, Dékány István és Tánczos János tagtársaink szerb ragut főztek nekünk tésztával. Az ebédet kiegészítette némi sütemény, mellyel a közösség tagjai járultak hozzá a rendezvényhez. Az ebédet plébánosunk, dr. Tótsi Bálint áldotta meg. A délután folyamán kürtöskalácsot süthettek Szabóné Jolika és Feketéné Klárka segítségével mindazok, akik még éhesek maradtak. Bárki kipróbálhatta az íjászkodást a Csongrádi Íjász Sportegyesület tagjainak a segítségével, de szőlőpréslésre és mustkészítésre is volt lehetőség.

A családi nap zárásaként Gáll Szabolcs diakónus a gépjárműveket, bicikliket, mi több a babakocsikat is megáldotta. Nagyon kellemes, napos időnk volt, a rendezvény jól sikerült, kicsik és nagyok is megtalálhatták a számukra érdekes programokat.

Ezúton szeretném megköszönni a háttérben dolgozó tagtársak segítségét, hogy ilyen aktív kis közösségként támogatják a Ferences Egyesület által szervezett rendezvények megvalósítását, illetve a Szent József plébánia és Csongrád Város Önkormányzata által nyújtott támogatást.

*Seresné dr. Terjék Aranka*



## ADVENTI TEAOSZTÁS

Több éves hagyományunkat követve, az idei Adventben is két alkalommal kínáltuk a járóelőket forró teával és zsíroskenyérrel a Szent József-templom előtt. A gyerekeknek szaloncukorral is kedveskedtünk. Az arra járók a havas-esős idő ellenére örömmel fogadták az invitálásunkat.

*Ferences Hagymányokért Egyesület*

## NYOLCVAN ÉVE TÖRTÉNT

*Folytatva a plébániatörténeti sorozatot a Szent József plébánia ferences szerzetesei által vezetett Historia Domus bejegyzéseiből, ezúttal az 1943. szeptember – decembri időszak eseményeiből közlünk részleteket.*

„Szeptember 2.: P. Gvárdiánt távirattal Szegedre hívta P. Provinciális zárdai ügyek megbeszélésére.

Szeptember 3.: Nagy gyászpompával temették Dr. Glattfelder Gyula érsek-csanádi püspököt a szegedi fogadalmi templom kriptájába. Olaszország fegyverszünetet kötött az angolszász hatalmakkal.

Szeptember 12.: ... Csongrádon és szerte az országban az olasz eseményekért Szentséges Atyánkat (XII. Pius Pápát) okolják és vádolják. Szószéken és egyesületeinkben felvilágosítjuk a népet erről a gyalázatos propagandáról, melyet az Egyház ellenségei tudatosan terjesztenek.

Szeptember 19.: ... A 7 órás szentmisén ... a szentbeszédben kitértünk a Szentséges Atyát ért rágalmakra.

Október 4.: Rendalapító Szent Ferenc Atyánk ünnepén délelőtt 10 órakor ünnepélyes nagymisét mondtunk templomunk és kolostorunk jótevőiért. Este szentbeszéddel s szép Tranzitussal áldoztunk Szeráfi Atyánk emlékének...

Október 13.: Kövess Sándor dr. szegedi királyi tanfelügyelő tett látogatást kolostorunkban. Kértük őt, hogy úgy ossza be az iskolai körzeteket, hogy ne kelljen a mi szegény híveink gyermekeinek oly nagy távolságra járniok.

Október 26.: Viskolcz József polgári iskolai hitoktató 5 napos lelkigyakorlatot tartott kolostorunkban.

Október 31.: ... Délután 1/2 4 órakor körmenetet vezettünk templomunkból a városháza előtti térre. Ott Szedlacsek apátplébános szentbeszédet mondott, majd elvégezte a litániát. Utána vitéz Hajdú Mihály egyházközségi világi elnök a várost felajánlotta Jézus és Mária szívének. Áldás után az Oltáriszentséget a Nagyboldogasszony templomba vittük. A körmeneten 8000 ember vett részt példás rendben. A rendezést P. Flórián és a levonték látták el.

November 1.: Rengeteg ember járta a temetőt fullasztó porban. Este szentbeszéd után végeztük a díszes koporsóval a gyász-szertartást, melynek latin énekeit a Dolgozó Leányok énekelték szépen a sok hívő gyönyörűségére.

November 2.: Ünnepélyes gyászmiséinken sokan voltak, hasonlóképpen az esti keresztút- járáson is.

November 3.: Végre a hosszú iskolai szünet is

befejeződött. Veni Sanctéval kezdték tanulóink a megrövidített iskolaévet.

November 10.: P. Gvárdián elutazott, hogy a váci Püspök Úr előtt feltárja plébániánk igen mostoha helyzetét. 12-én fogadta a püspök úr kedvesen. Eredmény: hitoktatói állás megszervezését megengedi és pártfogolja. A végleges rendezésnek – határkiigazítás, földjuttatás, párbérváltság megosztása – elvi akadályai nincsenek, de erre csak javadalmas változás esetén kerülhet sor. Hasonlóképpen a kántor-kérdés rendezésére is. Hazatérőben P. Gvárdián a Főatyánál is járt ... Főatyá fölhatalmazta P. Gvárdiánt, hogy nevében nyilatkozzék, hogy amennyiben a plébánia anyagi ellátása körül nem történik intézkedés, elhagyja rendünk a csongrádi kolostort.

November 15.: A szegény iskolásgyermekek hatósági tej-akciójához beszereztünk 300 drb erős tejes üveget, hogy a szegény gyermekek tisztán kapják a tejet.

November 19.: Szent Erzsébet tiszteletére a III. Rend 32 szegénynek igen finom ebédet adott. ... A készítendő új Angyalos Boldogasszony oltárra 38,65-P. gyűlt össze.

December 1.: P. Gvárdián és Fr. Ernő jöttek az esti vonattal s a készítendő nagy feszületről és Angyalos Boldogasszony oltárról tárgyaltunk.

December 7.: 300 papírzacskót osztottunk ki a Szent Antal litánián, hogy megtöltsék a szegények részére.

December 8.: Este imaórát tartottunk a békéért a Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletére. A III. Rendnek fogadalomtétel és ezüsfogadalmasok jubileumi ünnepe volt.

December 14.: Csodát tett ismét a szeretet Szent Antal nevében. Igen sok élelmiszer jött össze.

December 18.: Szedlacsek esperes hivatalos látogatást végzett. ... Az új betlehemi szobroknak alkalmas barlangot készítettünk helybeli asztalossal és festővel a jólelkű hívek adományából.

December 22.: Kiosztottuk a szegényeknek összegyűlt élelmet és tüzelőt. 250 család kapott a családtagok száma szerint 10, 15, 20 kg-os csomagot.

December 31.: A Hívek teljesen megtöltötték a templomunkat az év utolsó estéjén s velük együtt hálával zártuk le a rettegve várt – de az isteni Szív irgalmából mégis nagy hálára kötelező körülmények között átélt – esztendőt. ...”

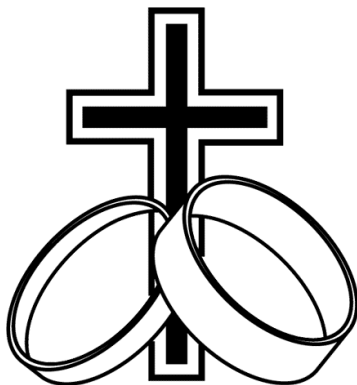
*Forrás: A csongrádi ferencesek Historia Domusa 1936. évtől. Fordította, digitalizálva olvashatóvá és kutathatóvá tette Árkossy Lehel, Kecskemét, 2011-2012 évben. Összeállította: Révész József*



## A HÁZASSÁG SZENTSÉGE

*Az ember életének egyik legszebb ünnepe, ha két egymást szerető fiatal elköteleződésének tanúja lehet. Bizonyára nem véletlen, hogy Jézus is egy menyegzőn teszi első nyilvános csodáját. Nemcsak a vizet változtatja borrá, de együtt örül, táncol, vigadozik az ünneplő közösséggel. Mi hát a házasság, mitől szentség és honnan is ered?*

Amikor Jézust megkérdezték a farizeusok: El szabad az embernek valamilyen okból bocsátania a feleségét? így felelt: „Nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdetben férfinak és nőnek teremtette őket, és azt mondta: Ezért a férfi elhagyja apját, anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és egy test lesz a kettő? Most már többé nem két test, hanem csak egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt ember ne válassa szét.” De azok mondták: „Miért adta akkor Mózes azt a parancsot, hogy elbocsátáskor adjunk válólevelet?” „Mózes szívetek keménységére való tekintettel engedte meg nektek, hogy elbocsássátok feleségeketek – felelte –, de kezdetben nem így volt.” (Mt 19,4-8)



Kezdetben, a teremtéskor, az ártatlanság állapotában az Isten képmására alkotott ember teljes harmóniában élt Teremtőjével, egymással és környezetével. A férfi és nő felbonthatatlan szövetsége tehát már a kezdetektől az élet fontos alapja. Isten első áldását is együtt kapják: „Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a Földet és vonjátok uralmatok alá!” (Ter 1,28) „Isten, aki az embert szeretetből teremtette, meg is hívta a szeretetre, ami minden egyes ember veleszületett, alapvető hivatása. Az ember Isten képmására lett teremtve, aki maga a szeretet (1Jn 4,8.16). Mivel Isten férfinak és nőnek teremtette az embert, kölcsönös szeretetük annak az abszolút és fogyatkozhatatlan szeretetnek a képe, mellyel Isten az embert szereti. Ez a szeretet a Teremtő szemében jó, sőt nagyon jó.” (Katolikus Egyház Katekizmusa)

A bűnbeeséssel ez a harmónia felbomlott minden szinten, a férfi és nő kapcsolatában is. Egységüket fenyegeti a meg nem értés, hatalomvágy, hűtlenség, féltékenység. Ez a rendtelenség az Istennel való szakításból ered.

„És mégis, a teremtés rendje a súlyos zavar ellenére fönmarad. A bűn által ütött sebek gyógyulásához a férfinak és a nőnek a kegyelem segítségére van szüksége, melyet Isten a maga végtelen irgalmában soha nem tagadott meg tőlük. E segítség nélkül a férfinak és a nőnek sohasem sikerülhet az életnek azt az egységét megvalósítani, amire Isten őket „kezdetből” teremtette.” (KEK)

Megváltásunkkal Jézus Krisztus megszerezte azt a kegyelmet nekünk, hogy vele egyesülve élhessük a házasságunkat. Így nem csupán a bűn által megsebzett, önző emberi természetünkre vagyunk utalva, Jézus önmagát adja, hogy képesek legyünk az odaadó, másokra figyelő, isteni szeretetre. A házasság szentsége tehát abban rejlik, hogy amit a bűn megromlott kapcsolatainkban, emberségünkben, azt a kegyelem helyreállítja. Képesse tesz az egységre, megbocsátásra.

Az esküvői szertartásban „a latin hagyomány szerint maguk a jegyesek, mint Krisztus kegyelmének közvetítői szolgáltatják ki egymásnak a házasság szentségét, amikor az Egyház színe előtt kinyilvánítják házasságkötési szándékukat.” (KEK) Házasságot szabadállapotú férfi és egy szabadállapotú nő köthet. Beleegyezésüket mindketten szabad akaratból és szeretetből adják. Megígérik Istennek és az Egyháznak, hogy a gyermekeket elfogadják, kikkel a Teremtő őket megajándékozta, egymásnak pedig örök hűséget fogadnak.



Szent Pál a házasságot Jézus Krisztus és Egyháza közötti kapcsolathoz hasonlítja. A keresztény házasság tehát jel is a világban. Isten szeretetének jele.

A szentségben megélt házasságok mindig ajándékok az emberiségnek. Legnagyobb példa erre a Szent család. Mária és Szent József önajándékozó élete tette lehetővé, hogy Jézus emberként jöjjön a földre és biztonságban nevelkedjen. A legnagyobb gazdagság pedig Őt ismerni, szeretni, vele eggyé válni. *Tóthné H. Anikó*

## EREKLYÉINKRŐL

*Az őszi családi napon, a Szent József-templom ereklyéiről tartott előadás anyagát szeretnénk megosztani az olvasóval.*

Az ereklyéknek elhelyezés szempontjából két fajtája van: oltárköbe épített, amely senki számára nem látható, valamint a hordozható. Az oltárköereklye egy 40x40 cm-es, 4-5 cm vastag márványlapban, középtűt az erre a célra vésett mélyedésbe van elhelyezve, amelyet vékony kölemezzel lefedtek, majd hiteles pecséttel lezártak és a főoltár asztallapjába beépítettek. A fentiekről hivatalos okmányt készítettek, amely az ereklye őrzési helyén található. A II. Vatikáni Zsinatig (1962-1965) csak ezen az oltárkövel ellátott oltáron volt szabad szentmisét bemutatni. A kehely és a paténa az oltárkőn nyugodott.

Templomunkban kiemelkedő fontosságú ereklyékkel találkozhatunk oltárköbe épített és hordozható formában.

Idézet Gacsári Kiss Sándor plébánossága alatt (1978-1986) írt feljegyzéséből: „A hagyományos főoltárunk fából készült és arany színezéssel, Csanyi Forgó Józsefné ajándékozta 1930-ban. Az oltárlap üregében két oltárkö van egymáson elhelyezve. Az alsó részen lévő oltárkö Szent Validus és Laudátus ereklyéit tartalmazza. Az oltárkövön lévő okmány szövege: „Stephanus Uzdóczy Zadravetz Dei et Apostolicae Sedis gratia Episcopus Domitianopolitanus Petrum hanc rite consecravit et reverenter inclusit Reliquias S.S.MM Validi et Laudati---Buda, 10-a Jun.1942. Stephanus Eppus”. (Uzdóczy Zadravetz István Isten kegyelméből Péter apostol utódja, S.S.MM Validi és Laudati ereklyéi ---Buda, 1942. jún. 10-e. István püspök - a szerkesztő fordítása) saját kezű aláírásával és címeres pecsétjével. Az oltárkö anyaga fehér műmárvány fehérre festett fakeretben. A felső részen lévő oltárkö Szent Jusztin és Auctus ereklyéit tartalmazza. Az oltárkövön lévő okmány szövege: „MCMXXXIV. die 19-a Mensis Octobris; Ego Stephanus Episcopus Vaciensis consecravit hunc lapidem et reliquias Sanctorum Martyrum Iustini et Aucti in eo inclusit.” (1934. október 19-én;



Én, (Hanauer Árpád...) István, Vác püspöke szenteltem fel ezt a követ és a benne foglalt Jusztin és Augus mártírok ereklyéit. - a szerkesztő fordítása) *Az oltárkö anyaga vörösmárvány.”*

A Fájdalmas Anya oltára a bejáratnál jobb oldalon lévő kápolnában van. A politúrozott faoltár Szögi Gyula asztalos munkája, gyönyörű Pieta szoborral, oltárkövel és előtte szép vasráccsal. P. Jenei Jenő gvárdián buzgólkodása nyomán 1941-ben készült közadakozásból. A legnagyobb adományokat tették: Csanyi Forgó Józsefné, Cseh Pálné, a Csongrádi Keresztény Gőzmalom, a Csongrád-Sővényházi Ármestesítő Társulat, Greskovics Lajosné, Hajdú Mihály, Szlapák Mátyásné, Zsdánszky Lászlóné. Az oltárban két oltárkö ereklye van. Az egyik műköből falemez borítással, a másikat egy régebbi törött oltárkö ereklye bádogdobozába helyezte át Gacsári Kiss Sándor plébános.

A plébánia hordozható ereklyéi: Szent Antal és Szent Ferenc ereklyék A ferencesek által vezetett Historia Domusban a következő bejegyzések találhatók az ereklyékről: „1941. április 3.: ... Főatyánk jóvoltából a mai napon igen becses ereklyék birtokába jutottunk: Szent Kereszt, Szent Ferenc Atyánk és Szent Antal ereklyéit kaptuk meg a valódiságot bizonyító dokumentumokkal. Isten fizesse meg jóságos gondoskodását. ...1941. április 27.: ... A Hívek közt gyűjtést indítottunk az ereklyetartók céljára. Arany ezüst tárgyakat hoznak. 1941. június 10.: megérkezett a várva várt Szent Antal ereklyetartó. Ledó Béla Budapesten készítette tiszta ezüsből aranyozva. Az okmány a talapzatba van behelyezve. ... 1941. július 15.: Megkaptuk Szent Ferenc Atyánk ereklyéjének szép ezüst tartóját, melyet P. Oberten Odiló (rendházunk papja-a szerkesztő megjegyzése) terve szerint készített Ledó Béla budapesti műtővs a hívek által összeadott ezüsből és aranyból. ... 1941. augusztus 1.: Déli 12 órakor ereklyés körmenettel nyitottuk meg templomunkban a Porcinkula-i búcsút, amint az a Rituáléban (Szertartáskönyvben) található. ... 1941. augusztus 2.: ... Este 1/2 8 órakor ismét ereklyés körmenettel zártuk be a búcsút, ezen is sokan vettek részt. A Hívek örömmel fogadták a búcsú ilyen ünneplését. ... 1941. október 24.:



*Megérkezett a Szent Kereszt ereklyetartó. A legszebben sikerült ez a három közül. Valóban remekelt Ledó Béla. Még a maradék anyag fejében kaptunk egy előviteli keresztet és egy pacifikálét (kézi keresztet)."*

1979-ben új liturgikus tér kialakítás történt a templomban a liturgikus reformoknak megfelelően, Gacsári Kiss Sándor plébános rendelkezése szerint. Ennek során - Vitai Attila tervei alapján és Tánzos János helybeli asztalos önzetlen munkájával - fából készült el a szembemiséző oltár, a sedile (ülőhely), az ambó és az ereklyetartó állvány. Az állványban került elhelyezésre a Biblia, felső szekrényében pedig Szent Antal és Szent Ferenc hordozható ereklyéje. A hordozható ereklyék jelenleg elzárva várják, hogy a felújított ereklyetartóban újra a templomunk szentélyében elfoglalhassák méltó helyüket.

*Malik Erzsébet, Révész József*



## PAPNAK LENNI JÓ!

*A csongrádiak számára Tapodi Krisztián neve ismerősen cseng, hiszen városunkban töltött diakónusi gyakorlata alatt sok kapcsolatra tett szert. Krisztián atya, immár felszentelt papként tért vissza hozzánk, és szeptember 3-án újmisét mutatott be templomainkban. A Szent József-templomban elhangzott prédikációját eleveníthetjük fel újságunk hasábjain.*

Kedves Testvérek!

„Ha valaki követni akar engem, tagadja meg önmagát, vegye fel keresztjét és kövessen!” Az Istennel való elkötelezett életről szól Jézusnak e mondata, ahogy Jeremiás próféta szavai is: „Rászedtél Uram és én hagytam, hogy rászedj!”

Szeretném megerősíteni az elmúlt két hónap tapasztalat alapján, hogy jó dolog papnak lenni. Erről talán mi papok is keveset beszélünk, mégis rengeteg kegyelem és ajándék van a papságunkban. Elég, hogyha csak a két legkülönlegesebb dolgot említem, melyek közül az első a szentmise bemutatása.

Eszembe jut, amikor újmisés paptársammal beszélgettünk a szentelést követő héten az egyházmegyei nyári táborban. A program első két napján volt közös szentmisénk, viszont a harmadik napon már nem volt. Ekkor fedeztük fel, hogy már nem kell azt várnunk, hogy valaki bemutassa a szentmisét és mi részt vegyünk rajta, hanem már mi önállóan is be tudjuk mutatni.

Különleges érzés volt a kápolna csendjében az első magánmisét bemutatni, teljesen egyedül. Nem volt ott senki, csak az Úr és én. Azóta is minden egyes szentmise nagyon különleges, és azt hiszem, hogy az átváltoztatás pillanatait sosem tudjuk majd megszokni és felfogni sem.



A szentmise mellett a másik különleges tapasztalat a szentgyónás. Megtapasztalni, hogy ebben is hogyan tudok Istennek az eszköze lenni, az ő irgalmát közvetíteni az emberek számára. Valahogy úgy érzem magam, mint egy csatorna, melyen keresztül az ember le tudja rakni a bűneit, Isten pedig küldi az ő megbocsátását.

Mindezek a tapasztalatok arra a jézusi mondatra utalnak vissza, hogy: „Aki meg akarja menteni az életét, elveszíti azt.” Ez egy hatalmas paradoxon, melyet sok évvel ezelőtt még nem igazán érttem. Hogyan tudom úgy megnyerni az életemet, hogy elveszítem azt? Viszont az évek során egyre inkább kibontakozott, hogy hogyan is lehet ezt megélni. Úgy tudom jól és boldogan élni az életemet, ha elajándékozom azt. Amikor nem magunk körül forgunk, hanem megtanuljuk az önjajándékozás művészetét az emberi és az Istennel való kapcsolatunkban is.



Nekem személyesen az Istennel való önjajándékozás egyik legörömtelibb formája a szentségimádás. Amikor neki adom az időmet és a teljes valómat. Még a békéscsabai szolgálatom alatt volt egy istenélményem egy szentségimádás alatt. Isten megajándékozott engem egy tapasztalattal, egy mondattal, ami akkor is és azóta is visszhangzik a szívemben: „Jó, hogy vagy!”

*Tapodi Krisztián atya*



## SZOMORÚ KALMÁR MIHÁLY TÖRTÉNETE

A csongrádi temetőben, a nemrég felújított Faragó-kripta falán emléktábla található, melyet a család hű szolgálja állítottatott szeretett gazdái emlékére. Felirata – amely ma már nehezen kibetűzhető - a következő:

„EZEN SOROKKAL EMLÉKEZIK MEG  
RÓLATOK, AZ ÚRBAN ELHUNYT  
GAZDÁIM, A BUGACI ÖREG  
GULYÁS SZÁMADÓ:

IDŐSEBB FARAGÓ MIHÁLY, FARAGÓ  
ANTAL, FARAGÓ LÁSZLÓ, IFJABB FARAGÓ  
MIHÁLY, VITÉZ FARAGÓ ISTVÁN.

A 99-İK ESZTENDŐT TÖLTJÜK NEMES  
HAJLÉKTOKBAN, HONNAN TI MÁR MIND-  
MIND JOBB HAZÁBA KÖLTÖZTETEK.

HA A CSONGRÁDI TEMETŐ FELÉ NÉZEK,  
KÖNNY BORÍTTJA EL A SZEMEM, ÉS A  
SZÍVEMBŐL KIBUGGYANÓ HÁLÁT S  
KÖSZÖNETET MÁR CSAK ÍGY TUDOM  
UTÁNATOK KÜLDENI RÉGI JÓ GAZDÁIM!

VITÉZ FARAGÓ ISTVÁN, FELEJTHETETLEN  
GAZDÁM, TE UTOLJÁRA HAGYTAD ITT  
ÖREG SZOLGÁD, ISTEN VELED!  
EZEN EMLÉKET CSINÁLTATTA AZ ÚRNAK  
1931. ESZTENDEJÉBEN  
SZOMORÚ KALMÁR MIHÁLY”

A hálás szolgáló szívmengető tetteinek híre Móra Ferenc írónkhoz is eljutott. A „Temetőkről és Szomorú Kalmár Jánosról” című, 1935-ben megjelent elbeszélésében eleveníti fel a Faragó család számadó gulyásának történetét (a nevet tévesen Jánosként említve):

„... Hát a csongrádi temető is így szép, így mutatós – de azonfelül még mutogatni való is. Egy kripta miatt. Ugyan maga a kripta olyan, mint a többi alföldi kripta, ahol a föltámadás reményében nyugszanak öreg és fiatal hívő keresztények. Ebben a kriptában egész család nyugszik, nem is család: had, a Faragó-nemzetség három generációja. Előkelő úri nemzetsége volt Csongrádnak, követ is volt közöttük. Ma már nincs belőlük senki. Meg lehetne fordítani a címet a család fölött, amely a föld alatt összegyülekezve várja az ítélet kürtös angyalát.

Meg is történt a címer megfordítása. Régi nemes uraknál a castellanus (várnagy) cselekedte ezt meg, itt, alföldi patríciusoknál az öreg gulyás, Szomorú Kalmár János, aki azért vette föl a „szomorú” nevet, mert minden gazdája kilépett az

élet szolgálatából, és nem hagytak mást, aki megsirassa őket, csak az öreg cselédet. Szomorú Kalmár János márványtáblát tettetett gazdái kriptájára azokból a fillérekből, amelyeket az ő szolgálatukból kuporgatott össze, és nyilván maga szövegezte a kőfaragó keze alá az epitáfiumot.

... Nem emlékszem rá, hogy valamelyik európai dinasztia ilyen síremléket kapott volna a miniszterelnöktől, vagy az udvarmesterétől, vagy akármelyik nagyrangú cselédjétől, bár esetleg több fillért összekuporgatott, mint a Faragó-dinasztia öreg szolgálja. Sőt talán római rabszolga sem volt ilyen, mert ha lett volna, arról bizonyosan minden olvasókönyv megemlékezne, megfelelő tanulsággal. Én nem azért jegyeztem föl a dolgot, hogy tanulságot vonja le belőle.



Szomorú Kalmár Mihály számadó gulyás

... Én csak arra gondoltam, hogy ha az öreg gulyás elmegy a kisgazdája és az öreg gazdája és a legöregebb gazdája után, odafönt a jó Isten bizonyosan megteszi valamelyik aranygyapjas felhőnyája pásztorává. De idelent nyilván nem állít neki sírkövet senki. Pedig, ha a gazdái megérdemelték tőle, a szolga is megérdemli tőlünk, kortársaitól. Mert ezzel a cselekedetével mindannyiunkat szolgált egy pillanatra.

Hát ezt az írást sírkőnek szántam neki mindnyájunk nevében.”

Forrás: Móra Ferenc: Parasztjaim című novelláskötete  
fotó: facebook.com/pasztorok  
Összeállította: Túriné Nádudvari Mária

## MINDENSZENTEK ÜNNEPÉN

*November 1-jén szentmisén vehettünk részt a temetői kápolnában, ahol Gáll Szabolcs atya tolmácsolásában Sebestyén Péter erdélyi atya, egyházi író gondolatait hallgathattuk meg az ünneppel kapcsolatosan.*

A Mindenszentek-napi temetőjárásakor megyünk „világítani”, ahogy Erdélyben szoktuk mondani. Elvégezni a gyászmunkát: komolyan, hittel, gyertyával, mécsessel. A krizántém sokáig eltart, a fagyot is bírja.

Vajon mire gondolunk, amíg a gyertya ég? Akinek arca felvillan, akinek képét emlékezetünkben előhívjuk, az megdobogtatja-e szívünket? És miért? Mert nem akartuk elengedni? Hirtelen, búcsú nélkül hagyott itt?

Vagy elengedtük, mert földi dolgait elintézte, pályáját végigfutotta? A temetőn kívül gondolunk-e rá? Emlékszünk utolsó szavaira? Hisszük-e, hogy ő tényleg megboldogult: most már valóban boldog? Milyen pillanatra emlékezünk legszívesebben közös életünkben?



Halottunk valóban él, a túlsó parton, a másik, örök világban, vagy számunkra tényleg meghalt? Már az emlékek foszlányai is elmosódtak? Mi volt fontosabb: amit magával vitt, vagy amit maga után hagyott?

Mert hajlamosak vagyunk felejteni. Akit nem látunk, könnyen elfelejtődik... Akivel nincs rendszeres, napi, személyes kapcsolat, az egyre távolodik, majd végül eltűnik látókörünkben.

A gyertya lángja emlékeztet. Élni tanít: önfelemésztés nélkül nincs másoknak adott világosság. Az a jó a gyertyában, hogy ha ég, ha világít, ha él – elfogy. E sugárzásban elemésztí önmagát. Ha nem égne, nem fogyna el.

De akkor – nem adhatna fényt, szeretetet. Nem föltétlen szemet vakító, mesterséges fényt, hanem világosságot. Világító lángocskát.

Ami meleg és törekeny. Mégis éltet. Hitet és reményt ad. Segít szeretni.

**Nem halt meg, csak alszik...  
– mondja Jézus Jairus leányának feltámasztása előtt.**

Én vagyok a feltámasztás és az élet. Aki bennem hisz, ha meg is halt, élni fog. Aki úgy él, hogy hisz bennem, nem halt meg örökre. Hiszed ezt? - kérdi Urunk a halálfélelemtől remegő Mártától. Vagyis tőlünk. A gyertyák tövében ez a legsúlyosabb kérdés, amire válaszolnunk kell!

Az is válaszra kényszerül, aki évközben ritkán, vagy egyáltalán nem koptatja a templom küszöbét. Megböki a gyertyaláng azt is, aki egészséges, tele van pénzzel és becsvágygal, előre tekint, karrierje csúcsára, a boldog jól bebiztosított nyugdíjas évekre.

Bízunk felnövekvő gyerekei hálájában, s inkább elhessegeti a halál gondolatát; vagy nincs mit kezdjen avval, hisz nem illik bele fogyasztói szemléletébe... Ilyenkor tépelődni kénytelen az is, aki megunta, vagy haszontalannak, céltalannak látja életét. De a gyertyaláng üzenetét az is fontolóra veszi, aki készül a végelszámolásra, s várja, hogy találkozzék a Feltámasztással.

A gyertya lángja felforrósítja a levegőt halottaink sírja körül. Elűzi a homályt, a sietve érkező kora esti sötétséget. Áhítatot kölcsönöz és megálljt parancsol. Fohászuk átöleli szereteteinket. Egymáshoz tartozunk most is. A gyertya világa, a hit világossága. Ez tartja életben lelkünk mécsesét.

**Gyertyák égnek ilyenkor a sírokon s jelzik,  
hogyan: átöltözik, átköltözik a lélek.**

A gyertya lelke a láng. Ez a bennünk élő kis láng, a lélek gyertyája. Óvjuk, féltsük, vigyázzunk rá, mert könnyen elhalhat, pedig tovább kellene adni...

**A lángot nem lehet megfogni, mégis van,  
ahogy Isten is van.**

Az a jó a gyertyában, hogy nem magától ég. Meg kell, hogy gyújtsák. És csak egy lánggal, csak egy másik lánggal lehet meggyújtani, föléleszteni, ébren tartani.

**Amikor gyertyát gyújtunk,  
másokra gondolunk.**

Amikor nézem az égő gyertyát, nem félek semmitől. A világosság nem arra kell, hogy véka alá rejtsek – olvassuk a Bibliában. Az a jó a gyertyában, hogy elcsendesít, megnyugtat, emlékeztet. Ha messze vagy attól, akit szeretsz, akire gondolsz – gyújts gyertyát.

**Ha elhunyt, akit szeretsz – gyújts érte gyertyát.  
És imádkozz. Lux perpetua luceat ei!**

*Sebestyén Péter, egyházi író*



## MIT NÉZEL?

Sötétség, hideg, por és trágyaszag mindenütt. Belépve a helységbe pókhalókba akadunk. Elég sok a bogár, meg időnként egerek is szaladgálnak a szalma között. Az állatok bűzösek, és néha hangosak. Túl sokáig nem szívesen időz itt az ember. Mégis évezredek át tömegek állnak meg ezen a helyen áhítattal. És történik mindez azért, mert az egyedüli szemtanúi a betlehemi csodának, az egyszerű pásztorok nem a hidegre figyeltek, nem a sötétre és nem a rossz szagra. Nem engedték, hogy a bogarak, vagy az egerek elvonják a figyelmüket a Lényegről. Ezért: „Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok beszédén.” – írja Lukács evangélista. Elhitték az angyaloknak, hogy a gyermek az ígért Megváltó.

Elmentek és hódoltak előtte. Magasztalták Istent, és akkor minden más lényegtelenné vált. A helyet is, és őket is átjárta a megszületett Úr dicsősége.



Bár tudnám jobban magasztalni Istent, és szívből hódolni Előtte, hogy átjárjon az Úr dicsősége, és megszentelődjek! Az Isten imádatán keresztül egyszerűen csak engedni, hogy megváltozzon az életem. Ez egy nagyon csendes út. Nem a világ által hirdetett „önmegvalósítás” útja ez. Sokkal több annál. Ezáltal nem csak emberi méltóságom kerül a helyére, hanem megláthatom istengyermeki méltóságom határtalan, örök lehetőségeit is. A kép önmagamról, a világról lassanként összeáll. Csöndes, de a legtokéletesebb útja annak, hogy szabad legyek és rátaláljak az életem értelmére. Félni nem kell. Beleveszve Istenbe találok meg igazi önmagam, anélkül, hogy Ő bármitől is megfosztana. Minden más út, ami a megváltást ígéri, csak ideig-óráig ad örömet, vagy tönkretesz.

Istent nézni, magasztalni és hódolni előtte, annyit tesz, mint megvallani hatalmasságát, erősségét, örök szeretetét és jóságát az életem felett, miközben részt ad nekem ebből. Csak Előtte megalázkodva emeltetem föl ebbe a boldogító mennyei közösségbe. *Bodorné Ternai Sára, hitoktató*

## KARÁCSONYI ÜNNEPVÁRÁS ÉS HIEDELMEK A MÚLT SZÁZADI CSONGRÁDON

*Karácsonyt, az Úr Jézus megszületését a régebbi időkben a hívő, keresztény ember még jobban várta, mint jelen korunkban. Így volt ez a majdnem teljesen római katolikus vallású Csongrádon is.*

Karácsony böjtjét a legtöbben tartották, nem ettek húst, zsírral nem főztek. De melyek azok a böjti ételek, amiknek mágikus, gyógyító erőt tulajdonítottak a régiek? Karácsony böjtjén fogyasztottak diót, fél almát, egy pici bort fokhagymával, mert úgy hitték, ez ad erőt.

Volt, aki a templomból hozott el ostyát, de ezért fizetnie kellett, ennek az ostyának védő erőt tulajdonítottak. A böjt ételének számított még a hal is.

Az 1950-es évekig fennmaradt a paraszti világban az a karácsony előtti szokás, hogy az asztal alá szakajtóban búzát, kukoricát, árpát tettek, egy pár darab almával. A böjt utolsó napján a lóitató vizébe dobták az almát, hogy gömbölyű legyen a fara. A tanyákon a szokás módosultabb változata élt: a gazdaasszonynak nem volt szabad az asztaltól felkelni, hogy kikeljenek tavasszal a kiscsirkék. Az asztal alatti gabonaféléket karácsony után kiadták az állatoknak, hogy megóvják őket a betegségektől.

Karácsony éjszakájához is kapcsolódott egy szép hiedelem. Az asztalnál ülve a családfő annyifelé vágott egy almát, ahányan voltak a családban, ezt elfogyasztották, hogy összetartó legyen a család. Ha közben egy magot is elvágott a családfő, közelgő betegségekre gondoltak. Volt, aki dióval csinálta ezt. (A gyerekek úgy válogatták össze a diókat, hogy egészségesek legyenek.) Szenteste a fokhagymát mézbe mártották, hogy édes legyen az élet. Ettek még diót, almát, szőlőt is. A karácsony után lebontott fát az ólban szúrták le, úgy tartották, ez megvédi az állatokat a betegségektől.

Karácsony este, a vacsoránál mi is szoktunk egy almát annyi felé vágni, ahány családtag ül az asztalnál, és meghatottan nézünk egymásra, hiszen szeretnénk ezután is összetartó család lenni. Áldott Karácsonyt kívánok a Harang-Szó minden olvasójának és az Egyházközség tagjainak!

*Vincze Klára néprajzkutató*



## KÓRHÁZI GONDOLATOK

*Ebben az évben sokat voltam kórházban. Az ott eltöltött idő alatt akaratom ellenére is láthattam a betegek szenvedését, fájdalmaik elviselését, a betegségükhöz való viszonyulásukat.*

Egyesek fohászknak Istenhez, kérik a segítségét, azonnali teljes gyógyulást remélve. Mások szitkozónak, hogy miért veri őket a Teremtő, dühösek az egészségügyi problémáik miatt. Arra nem gondolnak, hogy betegségük az Úr próbára tevő kegyelme.

Lehet választani, vagy Istenhez fordul a beteg, vagy marad a régi énje, amitől nem akar megválni. Csak az anyagi világhoz ragaszkodik. Azok a páciensek, akik erős hittel fordulnak a Mennyei Atyához, meg is gyógyulhatnak hitük által. Mivel a legtöbb betegség lelki eredetű, ezért a lelkünk ápolására is időt kell szánni.

Azt is érezni lehetett, hogy mennyire kiszolgáltatottak az Isten nélkül élők, nincs kapaszkodójuk. Remény nélkül élni nem lehet. Kell a remény a továbblépéshez, azokhoz a feladatokhoz, amelyek még ránk várnak. Minden korban, minden helyzetben erőt meríthetünk Istenhez fordulásunkkal. A mi Teremtőnk bármikor visszafogad, ha eltévedünk, úgy, mint ahogy a tékozló fiút visszafogadta az Atya. Ne várjunk csodát, hogy majd Isten éppen velünk tesz kivételt, és csak azt teszi, amit mi elvárunk, jónak gondolunk. Ő tudja legjobban, mire van szükségünk életünk során. Vegyük észre – akármilyen kis dologgal is – hogy hol, mikor, miben tudunk segíteni a másik, bajbajutott embertársunkon erőnkhez, képességünkhöz mérten. Jézus szeme mindig a kicsiny, kiszolgáltatott, elesett embereken akadt meg, hozzájuk jött, őket gyámolította.

A kórházban töltött idő nem nagyon kellemes, de szükségszerű, ha nincs más módja a betegség orvoslásának, el kell fogadni. Azt az időt, amit a kórházban eltöltünk használjuk fel úgy, hogy saját és betegtársaink jobbulására lehessünk. Én – mivel volt időm – apró horgolt ajándéktárgyakat készítettem, azokkal szereztem örömet a velünk foglalkozó ápolóknak és egyes ápolott társaimnak is. Vigasztaló, bátorító szavakkal is erősíthetjük a betegek testi-lelki épülését. Nagyon hálásak, ha valaki a jó felé irányítja őket, megfogja a kezüket és a reményt csillogtatja meg előttük.

Kívánom, hogy minden beteg szívébe költözzön be a HIT, a REMÉNY és a SZERETET!

Deák Istvánné

## „LÁTNI AKARLAK!”

*„Add, hogy a szívemmel lássalak! Látni akarlak!” Ennek az éneknek az utóbbi sora lett a mottója az idei Adventfesztnak, az egyházmegyénk fiataljai számára szervezett adventi lelkinapnak.*

December első napján a csongrádi iskolákból összesen 49 gyermeket kísértünk hitoktató társaimmal Szegedre, az Adventfesztre. A közel 600 fős esemény legnagyobb csapata volt a miénk. Az Ifjúságpasztorációs Iroda által szervezett rendezvényt a Szent Gellért Fórumon tartották.



A rendezvénycsarnokban gyülekeztünk. A gyerekek meglepetésére, az esemény felkonferálói között részt vett Kecskés László hitoktatónk is. A zenei szolgálatot a Csiszér Band látta el. Az eseménynek volt egy témája, a közösség, vagy koinónia. A görög szó egységet, sőt kapcsolatot is jelent. Az ősegyházban úgy értelmezték, hogy a hívők szíve és lelke is egy volt. Ezen túlmenve magába foglalja az Istennel való közösséget is. Hol vagyunk tehát közösségben? Az Eucharishtiában és az Egyházban. A lelkesítő rendezvény pedig ezt a közösséget szolgált megerősíteni dicsőítő zenéssel, tanúságtételekkel, gyónási lehetőséggel és a szentmisével.

Malik Erzsébet hitoktató



## MIKULÁS JÁRT TEMPLOMUNKBAN



2023. december 3.



## CSERKÉSZÉLET

### A veszprémi kirándulás

A Magyar Cserkészszövetség 2022. december 28-án ünnepelte alapításának 110. évfordulóját. Ennek apropóján országos Cserkésznap került megrendezésre Veszprémben 2023. október 13-án. (Eredetileg tavasszal lett volna, de Ferenc pápa látogatása miatt új időpontot kellett keresni.) Csongrádról heten vettünk részt ezen az eseményen. Alább Sarusi-Kis Vince 5. F osztályos cserkész beszámolója olvasható.

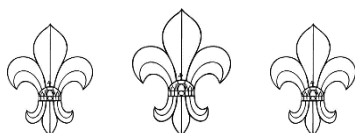
Megérkeztem a cuccaimmal a plébániára, ahol megvártunk mindenkit, majd felszálltunk a kisbuszra. Azon 2 órát utaztunk, és megérkeztünk egy gyorsétteremhez. Megvacsoráztunk és folytattuk az utat. Fél óra múlva Veszprémben voltunk, ahol adtak egy karszalagot, azzal azonosítottak be, hogy cserkész vagyok vagy civil. Bementünk a tornaterembe, és választottunk helyet. Előkészültünk az alváshoz, és egy óra múlva lefeküdtünk aludni.

Másnap, felöltözés után mentünk a cserkésztalálkozóra, ahol egy fél órás beszéd volt. Utána programok következtek. Mi kipróbáltunk egy párat közülük, a színházlátogatást, tömegjátékokat, harcművészeti szakági bemutatót.



Éhesek voltunk, ezért elmentünk egy gyorsétterembe. Később szétnéztünk a veszprémi várban és az érseki palotában. Egy óra múlva fagyizás következett. Később elmentünk a térre, ott mindenki táncolt (én nem). Utána elmentünk a táborúzhöz és ott énekelünk, játszottunk. Amikor vége lett, imádkoztunk.

Másnap, ami igazából a harmadik napunk volt, elindultunk haza.



### Kiscserkészek találkozója

Október 21-én kerületi kiscserkésznapra utaztak a legkisebbek Szegedre, ahol ízelítőt kaphattak a cserkészéletből. A „farkaskölykök” már alsó tagozatos korukban elkezdnek ismerkedni a cserkészlet alapjaival, majd később ígéretet tesznek, amit további tanulás után követhet a fogadalomtétel. A csongrádi kis jelöltek ezen az úton tették meg első lépéseiket.

Szombat reggel nyolckor kellett találkozunk a vasútállomáson, előző este izgatottan készítettem el a holmimat. Korán lefeküdtem, ezért könnyű volt a felkelés. Időben odaértünk a vonathoz.

Dani bácsi, Noémi, az őrsvezetőnk és Ábel már ott voltak. Hárman lettünk volna, de az egyik gyerek nem jött. Aztán mentünk Szegedre, jó volt az út oda meg vissza. Nagyon tetszett a tramtrain, és hogy egyedül kezeltem a jegyemet, nagyon vigyáztam rá, nehogy elveszítsem.



Mikor megérkeztünk Szeged-Alsóvárosra, olyat játszottunk, hogy ellopták a kabalufikat és nekünk csapatokban meg kellett keresnünk őket. Keresés közben mindenkit kikérdeztünk, hogy tud-e valamit a lufikról. Vicces volt, amikor olyan embereket is elkezdtünk kérdezgetni, akik nem voltak benne a játékban. Ezen jól nevtünk.

Ebédre finom gulyást kaptunk. Utána pihenés volt, éneklés és még mesét is olvastak nekünk. Később bementünk a Karolina Iskola tornatermébe, mert ott is játszottunk. A játékban fontos volt a ruhánk színe, amiben jöttünk. A nagyok voltak a sárgák, a kicsik a kékek, így kellett öltöznünk erre a napra.

A misére már nem tudtunk ott maradni, mert indult a vonatunk haza. Értem apa jött a vasútállomásra. Sokat meséltem otthon. Én nagyon jól éreztem magam a kiránduláson, és el is fáradtam estére. Azt ajánlom, legyetek cserkészek. A cserkészlet jó!  
Kovács Eszter 5. oszt. farkaskölyök

## SZABÓ LÁSZLÓ KITÜNTETÉSE

2023. október 23-án Csongrád Városi Önkormányzat Képviselő-testülete néhai Szabó László, Édesapám számára a Város Közösségéért Díjat adományozta ünnepélyes keretek között. Hálásan köszönjük ezt a nagy megtisztelést, fájdalom, hogy ezt a kitüntetést már csak édesanyám, Szabóné Koncz Klára vehette át.



Ezúton is szeretnénk hálás szívvel megköszönni mindenkinek, aki hozzájárult ahhoz, hogy 2023-ban Édesapám kaphassa meg ezt az elismerést! Nagy büszkeség családom számára, hogy ő ilyen példaértékű, gazdag életet élt, és ezt környezete is látta, és becülte. Szeretett emlékét szívünkben őrizzük!

Szabó Klára



## VILÁGVALLÁSOK ÉS GAZDASÁG

A fenti címmel tartott előadást dr. Botos Katalin közgazdász november 8-án a Szent József-templom közösségi termében.

A professzor asszony és férje, alkotótársa dr. Botos József a főváros forgatagából kilépve a csongrádi tanyavilágban élnek már hosszabb ideje. Itt lehetőségük van elmélyülni és alkotni. Ennek eredményeként előadónknak az utóbbi időben három könyve is megjelent. A „Keresztény közgazdaságtan?!” és a „Világvallások és gazdaság” című kiadványok elkötelezett katolikus hívőként keresztény világnézetét tükrözik. Nagy megtiszteltetés számára, hogy a Magyar Tudósok sorozatban is megjelenhetett könyve, mely életét, munkásságát mutatja be a gyermekkortól az aktív korszakon át az alkotó idős évekig „Egy közgazdász élete a köz szolgálatában” címmel. Erről az időszakról láthattak vetített képeket a megjelentek. A Ferences Hagyományokért Egyesület által szervezett est - szerény vendéglátás mellett - beszélgetéssel zárult.

Túriné Nádudvari Mária

## ADVENTIKOSZORÚ-KÉSZÍTÉS

December 2-án a Nagyboldogasszony plébánián adventi koszorúkat és asztali díszeket készítettünk.



Lelkes gyermekekkel és szülőkkel telt meg szombaton a plébánia. Az adventi várakozás szimbóluma a fenyőkoszorú, formája Isten örökkévaló szeretetét, zöldellő ágai az életet jelképezik, a gyertyák pedig a növekvő fényt, Jézus eljövételének közeledtét. Az elkészült koszorúkat, díszeket a templomban megszentelték, ahol egyházközségünk vendégei, a csantavéri fiatalok egy karácsonyváro műsorral ünnepélyesebbé tették az alkalmat.

Malik Erzsébet



## KECSKEMÉTI KIRÁNDULÁS

Azok a gyerekek, akik rendszeresen misére járnak vagy ministrálnak, elmehettek egy jutalomkirándulásra, Kecskemétre 2023. október 21-én. Reggel 8-kor indultunk. Miután felszálltunk a buszra, rájöttem, hogy alig ismerek valakit a gyerekek közül. Az út nem volt hosszú. Miután Kecskemétre értünk, sok-sok helyre elmentünk: a főtérré, a kecskeméti társszékesegyházba, a Ferences templomba, a zsinagógába és végül az arborétumba. Minden épület nagyon tetszett, de a kedvencem a zsinagóga volt. Nagyon magas volt, a teteje egy koronára hasonlított, az ajtók színe pedig arany-sárga színű volt. Megálltunk egy boltnál is, ahol ajándékokat lehetett vásárolni az otthoniaknak - itt vettem egy angyalkát és egy gyertyát. Ezeket hazafelé Szabolcs atya megáldotta. A kirándulás végén elmentünk egy játszótérre, a buszon hazafelé pedig kvízkérdéseket tettek fel a hittantanárok a látottakkal kapcsolatban. Estefelé értünk haza Csongrádra. Igaz, hogy alig ismertem valakit reggel, a kirándulás végére az együtt töltött idő meghozta a gyümölcsét, és sok barátot szereztem.

Seres Nóra 5. osztályos tanuló



**SZENTEK SZOBRAI, KERESZTEK****Mészáros kereszt**

Dékány István kitartó és lelkiismeretes munkájának köszönhetően az Uraság úton, az útelágazásban lévő Mészáros kereszt megújult. A keresztről lefejtett festékrétegek alól előkerült a márvány betéten lévő márvány korpusz, valamint megszépült a műkőből készült kereszt is. A téglatalapzat újból lesz fugázva. A feliratot rejtő fehér márványtábla is nemsokára olvasható lesz.

**Tombác úti vaskereszt**

A Tombác úti vaskereszt felújítása is folyamatban van. A vaskereszt festésre került. Az eltörött öntöttvas korpuszt Bori András hegeszti és festi. A talapzat vakolatának javítása, meszelése az időjárás függvényében készül. Köszönet az önzetlen felújítást végzőnek!

**Zöldkereszt**

A műemléki védelem alatt álló Zöldkeresztről a fémlemezről készült Krisztus test és az alatta lévő Fájdalmas Anya ábrázolás le lett szerelve, hogy műemlékvédelemi előírásoknak megfelelően restaurátori kutatás történjen, majd felújítási terv készülhessen. A felújításról friss hír a Polgármester Úrtól: Várhatóan a jövő év második felében megnyíló Leader pályázat külterületi fejlesztésekre szánt kiírására kívánja a Zöldkereszt és az Orbán szobor felújításait benyújtani.

**BOKROSI HÍREK****Új sekrestyés**

Drozdik Jánosné, Juliska néni 22 éven át végezte lelkiismerettel, önzetlenül a Szent László-templom sekrestyési teendőit. Ő volt az a személy, akivel a papot keresők általában elsőként találkoztak.



A feladatai közé tartozott a templom felszerelési és liturgikus tárgyainak gondozása, előkészítése, biztosítása a szertartásokhoz, valamint minden más egyéb teendő elvégzése. Virágozott, díszített, takarított, templom előtti növényzetet locsolt és nem utolsósorban harangozott, perselyezett. Áldozatos, lelkiismeretes munkáját köszönjük Juliska néninek!

A sekrestyési feladatokat a jövőben Kormányos Anna fogja ellátni, akinek - kérek mindenkit - segítsük szolgálatát!

**Beázás, a torony állapota**

Az idei Szent László-templomi búcsú napján tapasztalt vihart követő beázás után egy hívő testvérünk önzetlen felajánlásaként tömítő pasztával lett kijavítva a tetőszerkezet azon része, ahol feltételezhetően a csapadék bejuthatott a héjazat alá, áztatva a falakat. Ezután az ereszcsonna kitisztítása következett, mert a csatornák eltömődése is vezethet a falak ázásához. Feltűnt a torony zsalugáter-szerű lamelláinak vásott állapota, amelyeket leszereltünk, majd csiszolás után több rétegben újra lettek festve. Közben kiderült, hogy az északi falon lévő lamellákat tartó keret elkorhadt. Ennek az oldalnak a lamelláit csak ideiglenesen szereltük fel. Az új keret készítése folyamatban van. *Az oldalt összeállította Révész József*

## JÉZUS SZÍVE IMAÓRÁK 2024 ELSŐ FELÉBEN

A Jézus Szíve imacsoport célja a Legszentebb Szív tisztelete. Alkalmainkat minden hónap első péntekének előestéjén tartjuk a Szent József-templomban.



Alacoque Szent Margit, burgundiai születésű vizitációs nővér a 17. században magánkinyilatkoztatást kapott Jézus Szent Szívéről. Küldetésül kapta, hogy a Jézus Szíve tiszteletet terjesztenie kell szélesebb körben. A hónap első péntekje a Jézus Szív-tisztelet napja. Alacoque Szent Margit külön felszólítást kapott az Úr Jézustól, hogy elsőpénteken járuljon szentáldozáshoz. A 9 egymást követő elsőpéntek megtartásához, a nagykilencedhez az Úr külön ígéretet fűzött: „Megadom a végső megigazulás kegyelmét mindazoknak, akik 9 egymást követő hónap első péntekén gyónnak és áldoznak. Nem hálnak meg a halálos bűn állapotában, sem a nekik szükséges szentségek nélkül. Isteni szívem biztos menedékük lesz haláluk óráján.”

Az imaórák 2024. év első félévében a következő időpontokban lesznek:

Január 4. 15 óra, február 1. 15 óra, február 29. 15 óra, április 4. 15 óra, május 2. 17 óra, június 6. 17 óra.

Malik Erzsébet, imacsoport vezető



## SZENT PIÓ ATYA INTELMEI

„Amikor szentmisére és egyéb vallásos szolgálatokra jársz, légy nagyon tiszteletteljes, amikor felállsz, térdelsz és ülsz. Minden egyes cselekményt nagy odaadással hajts végre. Légy szerény tekintettedben, és ne fordítsd el a fejed így és úgy, hogy lásd, ki jön vagy megy. Annak a szent helynek a tiszteletéből, ne neved és ne nézz körül, hogy ki van a közelben. Próbáld meg nem beszélni senkivel, kivéve, ha a jótékonyság vagy a szigorú szükséglet megköveteli.

Ha egy csoportos imát mondasz el, határozottan ejtsd ki az ima szavait, állj meg a szünetért, és soha ne siess át az imán. Röviden, viselkedjen úgy, hogy az összes néző felépüljön, és miattad meginduljon, hogy dicsőítse és szeresse a mennyei Atyát. Amikor elhagyod a templomot, legyél nyugodt és összeszedett viselkedésed.”

## KARÁCSONY ÖRÖME

Atyaistennek áldott leánya,  
Szentléleknek szüzi mátkája,  
Köszönt téged Gábrriel,  
Ki a jó hírt hozza el.

Üdvözlégy Mária, áldott leány  
Méhedben fogan az égi Király!  
Tiszta és szent gyermek, örömed forrása,  
Általa árad Istennek áldása.

„Szent az Úr, szent az Úr mindenk felett,  
Boldoggá tette az én lelkemet!  
Legyen nekem akaratod szerint,  
S áradjon a földre a béke megint!”

Örömet megosztaná, hát útra kél Mária,  
Erzsébethez vitt az út, ki Jánost hordozta.  
Az Istent szeretők találkozása  
Szívből fakadó dicséret forrása:

Áldott a méh, mely hordozott,  
S a szív, mely befogadott!  
Boldognak hirdetnek téged a nemzetek,  
Világra hoztad Őt, ki minket megmentett.

Benne lesz a teremtés újra élő,  
Engedelmes, tiszta fénylő.  
Megnyílik a menny kapuja,  
Örvendezik az angyalok kara.

Örvendj világ, Jézus megszületett,  
Akinek szabadságod köszönheted!

Tóthné H. Anikó



## KARÁCSONY EGÉSZSÉGESEN

E témáról tartott érdekes előadást Gácsai Péterné Farkas Rita dietetikus december 13-án a Szent József plébánián.

CSFHE





## FELGYŐI SZAKRÁLIS KISÉPÍTMÉNYEK

Október 10-én Varga Júlia építésszel bejártuk a felgyői szakrális kisépményeket. A cél az építmények pontos helymeghatározása, műszaki állapotának felmérése volt. Közigazgatásilag Felgyőhöz tartoznak, de egy esetleges pályázati kiírásakor már könnyebben lehet tervezni az esetleges felújításról. A bejárás során a Felsőmajorban meglepetten tapasztaltuk, hogy nincs a helyén a régi fakereszt. Ez a kereszt a májusi terepbejárásakor még megvolt, igaz áldatlan állapotok voltak a környezetében. A mostani állapot annyiban változott, hogy a fakereszt el lett távolítva és a helyén betonozott alap látszódott, illetve egy betonba helyezett idomvas, amely arra enged következtetni, hogy talán visszakerülhet a kereszt felújított vagy új állapotában a helyére. A kereszt mögött lévő családi ház lakója az önkormányzat kivitelezésének tulajdonította a munkálatokat.



## TEMPLOMKERTI MUNKÁLATOK

Lassan, de biztosan elkészült a templomkerti mosdó, amelyet közösségi összefogásból sikerült megépíteni sokak önzetlen, jótékony munkájával. Az elmúlt két évben a vízvezeték és csatornacsövek földbe fektetése, az épület alapozása, a falazás, vakolás, a tető felhelyezése valósult meg. Erre az évre maradt az épület befejezése. Maszlag István vízvezeték-szerelési, Tánczos János vakolási, Túri János burkolási, Dékány István festési és Sebestyén Krisztina takarítási munkáját illeti dicséret és köszönet. Az őszi családi napon jól vizsgázott a két részből álló építmény. Október végén került sor a téliesítésre, víztelenítésre. *Összeállította: Révész József*

„Az Úr jön, mindig jön.  
Ha van füled a hallásra és szemed  
a látásra, életed bármelyik  
pillanatában felismerheted őt.  
Az élet advent; az élet az Úr  
eljövetelének felismerése.”

(Henri Nouwen)



*Ebben az évben ünnepeljük 800. évfordulóját annak, hogy Assisi Szent Ferenc egy kis olasz faluban, Greccio-ban felállította az első jászolt. Az 1223-as eseménnyel kezdődött a betlehemállítás hagyománya.*



## BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT, JÉZUSOM!

*A hittanos gyerekek advent elején összegyűjtötték elhatározásait, rövid fohászaikat, amelyeket ajándékkul szeretnének a kisded Jézus jászolához helyezni. Tudják, hogy egy születésnapon nem felejtkezhetünk el magáról az Ünnepeletről.*

Elfogadom, ha én vagyok a fogó a játékban... Nem jajongok, ha boltba kell menni. Nem duzzogok. *Barni*  
Nem beszélek csúnyán, csak a jót követem örökké.  
Köszönöm, hogy sokat foglalkozol velem! *János*  
Nem veszekszek, nem sumákolok el mindent, nem leszek undok és nem piszkálok senkit. *Blanka*  
Nem csúfolok ki senkit, nem verekszek és nem csalok. Követlek téged a jóban és imádkozom! *Zente*  
Nem leszek rossz lelkű, sokat imádkozok a családomért, az osztálytársaimért és a tanító nénikért, segíték anyának főzni. *Alexandra*  
Nem veszekszek a testvéremmel és korán kelek. *Fanni*  
Ha megkérnek valamire, nem vitázom. Részt fogok venni az összes iskolamisén. *Laura*  
Igyekszek hitben járni. Ha tudok, adományozni fogok állatmenhelynek. *Nikolett*  
Szeretnék változni, nem feleselek vissza, visszaveszek a stílusomból és nem beszélek bele az órákba. *Ákos*  
Szebbé teszem a családomnak a karácsonyt. *Nóri*  
Kevesebbet fogok telefonozni, többet fogok rajzolni, sütni és imádkozni. *Kamilla*  
Megpróbálok többet tanulni. *Luca*  
*Összegyűjtötte: Bodorné Ternai Sára hitoktató*



## EGY RÉGI KARÁCSONYI LEVÉL CSÁNGÓFÖLDRŐL

„Drága Angyal!

Magam csángó gyermekecske vajok. Megreménykedni akaram, hogy ebben az esztendőben is kapok karácsonyra valami szép dolgot. Nem semmi baj, ha leánkás holmi lesz a csomagban, akko jó lesz a tesvéreimnek.

Az se baj, ha emberes vagy asszonyos dogok lesznek benne, mert azokat odaadom édesapámnak vaj édesanyámnak. Nekik is Karácsony lesz! Ha bubáknak való játékokot küldesz, akko várni fogom lesz, még egy tesvérem szülessen. Mind egy kicsi Jézus. Őt es erőst fogom szeretni!

Dicsertessék Jézuskának szent neve!

Szeretettel, Józsika”

(Karácsonyi levélke, 2012. december)

forrás: facebook/Erdély csoport



## AZ ADVENTI KOSZORÚ MEGÁLDÁSA TEPLOMUNKBAN



2023. december 3.



## KARÁCSONYI SÜTEMÉNY

Végy:

- 1 kg jó meleg szeretetet
- Szítáld át a türelem szitáján,
- Nehogy pletykamag kerüljön bele!
- 1 kg bátorságot
- 3 dl szorgalmat és
- 1 dl jószágot.

Gyúrd össze:

- 1 tojásnyi kedvességgel és takard le tiszta jókedvvel!

Ha megkelt:

- süsd meg a kitartás tűzénél!
- Szórd meg asszonyi kacagással és tegyél rá pár csepp nyugodt megfontolást.

Vágd fel annyi darabra, hogy eggyel több legyen, mint ahányan az asztalt körül ülitek,  
hiszen mindig akad valaki, aki még rászorul...

## ANYAKÖNYVI HÍREK

### KERESZTELÉS

2023. augusztus 6.



Rác Csenge és Rác Máté

2023. augusztus 13.



Bugyi Rita és Kádár Elena

2023. augusztus 27.



Dávid Felföldi Nina



2023. augusztus 27.



Gácsi Lilla, Gácsi Petra és Gácsi Zita

2023. szeptember 10.



Rácz Hanna és Rácz Noémi

2023. augusztus 27.



Molnár Attila

2023. szeptember 24.



Seres Linett

2023. augusztus 27.



Virág Zétény

2023. október 15.

Győri Hanna

2023. október 28.

Somodi Viktor  
Nagy Levente Imre  
Rékais Benedek László

2023. november 19.



Lele János





**SZENTMISÉK RENDJE A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK TEMPLOMAIBAN ÉS AZOK FÍLIÁIBAN**

Szent József templom: Hétfő, Szerda, Péntek: 17.00 óra, Vasárnap: 8.00 óra.

Nagyboldogasszony templom: Csütörtök: 18.00 óra, Vasárnap: 10.00 óra és 18.00 óra.

Szent Rókus templom: Szombat: 18.00 óra.

Bokros, Szent László templom: 2. és 4. Vasárnap: 11.30 óra.

Felgyő, Szent István templom: 1. és 3. Vasárnap: 11.30 óra.

**ELHUNYTJAINK**

+ Molnár János

+ Szabó Béláné szül.: Tóth Erzsébet

+ Túri Istvánné szül.: Tisza Rozália

+ Kolonics Imréné szül.: Góg Rozália

+ Harmai Istvánné szül.: Berkes Margit

+ Kádár Mihályné szül.: Vas Jolán

+ Kellerné szül.: Keller Edit

+ Újszászi Antalné szül.: Csányi Piroska

+ Varga Sándor István

+ Dr.Kovács Ferencné szül.: Szivák Judit

+ Kulmann Jánosné szül.: Gálig Mária

+ Szepesi Jánosné szül.: Gondi Margit

+ Surányi József

+ Pozsár Andrásné szül.: Gulicska Anna

+ Tóth Tiborné szül.: Horváth Mária

+ Vigh Istvánné szül.: Újszászi Mária

+ Urbaniczki Lajosné szül.: Keller Margit



*Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik, Nyugodjanak békében! Amen.*



**ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS  
KEGYELMEKBEN GAZDAG ÚJ ESZTENDŐT  
KÍVÁNUNK KEDVES OLVASÓINKNAK!**

**TÁMOGATÁSAIKAT AZ ALÁBBI SZÁMLASZÁMRA VÁRJUK, KÖSZÖNJÜK!**

Szent József Plébánia - Csongrád  
OTP Bank: 11735050-20441007

**IRODAI FOGADÓÓRÁK A PLÉBÁNIÁKON**

Szent József Plébánia: 06-63/483-063  
Hétfő, szerda, péntek: 16.00 – 17.00 óra

Nagyboldogasszony Plébánia: 06-63/475-027  
Hétfőtől – péntekig: 9.00 – 12.00 óra

**SZENTSÉGIMÁDÁS**

Minden hónap második szerdáján, az esti szentmise után a Szent József templomban.

**JÉZUS SZÍVE IMAÓRA**

Minden hónap első péntekét megelőző csütörtökön, 15.00 órától a Szent József templomban.

*Harang-Szó újságunkat a plébánia honlapján, a [www.kistemplom-csongrad.hu](http://www.kistemplom-csongrad.hu) oldalon színesben is megtekinthetik, olvashatják és onnan le is tölthetik!*

**SZERKESZTŐI ÜZENET**

*Terveink szerint lapunk következő száma Húsvétkor jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásaitok 2024. március 5-ig juttassák el a szerkesztőség részére.*

*Kérjük, hogy lehetőségeikhez mérten anyagilag is támogassák a következő szám kiadását, a nyomdaköltség 150 Ft/db megtérítésével! Köszönjük!*

**HARANG-SZÓ**

**71. szám**

A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László templom híveinek lapja.

Megjelenik évente 2-4 alkalommal, 300 példányban.

Felelős kiadó: Tóth Bálint plébános

Szerkesztők: Kovács Zoltánné, Túriné Nádudvari Mária

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroska János tér 4.

Tel./Fax: 06-63/483-063

Honlap: [www.kistemplom-csongrad.hu](http://www.kistemplom-csongrad.hu)

E-mail: [szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com](mailto:szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com)

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád